

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκ- I.
κλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ πατρί, καὶ Κυρίῳ
Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ¹.

Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ²
ὑμῶν, μνησθῆναι ὑμῶν² ποιοῦμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν
ἡμῶν, ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου ³
τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς
ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·
εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι, ὑπὸ Θεοῦ³ τὴν ἐκ- ⁴
λογὴν ὑμῶν· ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη ⁵
εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ
ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, καὶ ἐν⁴ πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς
οἴδατε οἱοὶ ἐγενήθημεν ἐν⁴ ὑμῖν δι' ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς ⁶
μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου, δεξάμενοι
τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς Πνεύματος
Ἁγίου, ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους⁵ πᾶσι τοῖς πι- ⁷
στεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ⁶ τῇ Ἀχαΐᾳ. ἀφ' ⁸

¹ om. ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ

² om. ὑμῶν ³ (ἠγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ,) ⁴ om. ἐν ⁵ τύπον

⁶ add ἐν

ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ⁷ ἐν παντὶ τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελέλυθεν, ὥστε
 9 μὴ χρεῖαν ἡμᾶς ἔχειν⁸ λαλεῖν τι. αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποῖαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ,
 10 καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἡγειρεν ἐκ⁹ νεκρῶν, Ἰησοῦν, τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ¹⁰ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

II. Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν
 2 τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· ἀλλὰ καὶ¹ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἶδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν
 3 πολλῷ ἀγῶνι. ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ
 4 πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε² ἐν δόλῳ· ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ ὥς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ³ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς
 5 καρδίας ἡμῶν. οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἶδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεον-
 6 εξίας· Θεὸς μάρτυς· οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων, δυνάμενοι
 7 ἐν βάρει εἶναι, ὥς Χριστοῦ ἀπόστολοι. ἀλλ' ἐγενήθημεν ἡπιοὶ⁴ ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὥς ἂν τροφὸς
 8 θάλπη τὰ ἐαυτῆς τέκνα· οὕτως, ἰμειρόμενοι⁵ ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχάς,
 9 διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγέννησθε⁶. μνημονεύετε γάρ,

⁷ ἀλλ' ⁸ ἔχειν ἡμᾶς ⁹ add τῶν ¹⁰ ἐκ ¹ om. καὶ
² οὐδὲ ³ om. τῷ ⁴ Marg. νήπιοι ⁵ ὁμειρόμενοι
⁶ ἐγενήθητε